Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozesłano dnia 9. kwietnia 1873. **Część XXIII.**

Nr. 236.

U s t a w a,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

względem zezwolenia gminie miejskiej Kalwarya, powiatu Wadowickiego, na pobór opłat gminnych od gorących napojów, wprowadzonych do miasta i tamże spotrzebowanych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie miejskiej Kalwarya pozwala się pobierać, na pokrycie wydatków gminnych, opłaty od napojów wprowadzonych w obręb miasta i tamże spotrzebowanych, według następującej taryfy:

1. od wiadrowej beczki piwa 70 centów;
2. od wiadra wódki do 65^0 Tralesa 80 centów;
3. od wiadra wódki nad 65^0 Tralesa (okowity - spirytusu) 1 złr.,
4. od wiadra araku i tym podobnych napojów 1 złr 20 centów;
5. od wiadra miodu 1 złr. 5 centów.

Wiedeń dnia 1. marca 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 237.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem

względem pozwolenia gminie miejskiej Mikulińce, powiatu Tarnopolskiego, na pobór dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie miejskiej Mikulińce powiatu Tarnopolskiego pozwala się pobierać w latach 1873. i 1874., na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek w wysokości siedmdziesięciu i pięciu (75) %. podatku konsumcyjnego, od mięsa i od wina.

Wiedeń dnia 1. marca 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 238.

Ustawa

o udzieleniu gminie miasta Nowego Sącza prawa do poboru opłaty kopytkowej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Nowego Sącza nadaje się prawo do poboru opłaty kopytkowej pod warunkiem utrzymania własnym kosztem i w dobrym stanie placów i ulic miejskich.

Art. II.

Pobór kopytkowego odbywać się ma przy sześciu rogatkach miejskich a mianowicie:

1. na drodze od Chełmka pod mostem wielkiem;
2. na drodze od Załubińcza przy moście przetakowskim;
3. na takiejże drodze przy moście piekielskim;
4. na drodze krynickiej przed starym cmentarzem;
5. na drodze od Starego Sącza przed domem oznaczonym l. 278;
6. na drodze bocznej ku ulicy Gorzkowej przed traczem miejskim.

Art. III.

Kopytkowe pobierać należy podług następującego wymiaru:

a) od konia, muła lub osła w zaprzęgu 3 (trzy) centy;

b) od każdej sztuki bydla rogatego w zaprzęgu 2 (dwa) centy;

c) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jako też od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 1 (jeden) cent;

Wyjątek stanowią bydlęta wszelkiego rodzaju ssące przy matkach, za które nie opłaca się kopytkowego.

d) Od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, oraz od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 1 (jeden) cent.

Art. IV.

Przy poborze opłaty kopytkowej mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta i o zniżeniu takowej.

Art. V.

Od zwierząt w Art. III. poszczególnionych, opłatą kopytkową objętych, znosi się wszelkie inne opłaty miejskie, w dnie targowe lub jarmarczne dotąd pobierane.

Wiedeń dnia 7. marca 1873

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 239.

Ogłoszenie Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 9. marca 1873. r. l. 3,929.,

dotyczące ustanowienia taxy pielęgnowania chorych w szpitalu powszechnym w Drohobyczy.

W moc artykułu II. ustawy krajowej z dnia 12. grudnia 1869 r. (Nr. 8. Dzien. ust. i rozp. kraj. z r. 1870.)

Wydział krajowy ustanawia taxę za pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Drohobyczy na czas, od 15. marca 1873. r. począwszy, na 50 centów w. a. dziennie od osób dorosłych, zaś od dzieci do lat siedmiu na 30 centów w. a. dziennie,

L. Sapieha w. r.

C. Haller w. r.

Nr. 240.

Ogłoszenie Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 18. marca 1873. l. 4,394.,

dotyczące ustanowienia dodatku do taxy leczenia chorych w szpitalu powszechnym w Sanoku.

W moc art. II. ustawy krajowej z dnia 12. grudnia 1869. r. (Nr. 8. Dz. ust. i rozp. kraj. z r. 1870.) ustanawia Wydział krajowy do taksy za pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Sanoku, w ogłoszeniu z dnia 6. maja 1872. r. do l. 7,142 (Nr. 51. Dz. ust. i rozp. kraj. z r. 1872.) oznaczonej, następujący na czas, od d. 1. kwietnia 1873. r. począwszy, dodatek:

a) do taxy 50 centów w. a. od dorosłych,
dodatek po 10 centów w. a. zaś

b) do taxy 25 centów w. a. za dzieci do siedmiu lat
dodatek po 5 centów w. a. dziennie.

Ogólna zatem należytość na czas, od d. 1. kwietnia 1873. r. począwszy, wynosi od dorosłych po 50 centów z dodatkiem 10 centów, t. j. razem po 60 centów — zaś od dzieci do siedmiu lat po 25 centów z dodatkiem 5 centów, t. j. razem po 30 centów w. a. dziennie.

L. Sapieha w. r.

Podlewski w. r.